

शिव भक्त चारित्रोद्गारः

लेखक

पुरुषोत्तम कुबेरजी शुक्ल,

मोरबी निवासी–मु० मोरबी.

प्रकाशक

आणंदजी भवानीशंकर त्रवाडी,

मु० मोरबी.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૫૦૦

અમદાવાદ,

ટંકશાળમા ધી યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ કંપની લીમીટેડમાં

મોતીલાલ શામળદાસે છાપી.

સંવત ૧૯૭૧. સને ૧૯૧૫.

કીંમત રૂ. ૦-૧-૦.

પ્રસ્તાવના.

સંસ્કૃત ભાષા મૃતઃપ્રાય થઇ છે તેને પુનર્જીવન આપવાને હાલમાં ઘણા પ્રયત્નો થાય છે. પ્રયાગમાં વૈયાકરણ પાણીની ઓફીસમાંથી ઘણા સંસ્કૃત પુસ્તકો છપાય છે. ત્રાવણકોર અને મહીસુરના અને બીજા મહારાજાઓ ભાસ કવિના નાટકો અને સંકૃત ગ્રન્થો પ્રસિદ્ધ કરે છે. મોરબીમા મહા મહોપાધ્યાય શિઘ્ર કવિ શાસ્ત્રીજી શંકરલાલ માહેશ્વર ભટ્ટે સંસ્કૃતમાં ઘણાં ગ્રન્થો રચ્યા છે અને મોરબીના નામદાર ઠાકોર સાહેબના આશ્રયથી પ્રસિદ્ધ થયા છે તેથી સંસ્કૃત ભાષા જીવતી થતી જાય છે. તે મહાત્મા શાસ્ત્રીજીના શિષ્ય મારા બન્ધુ પુરૂષોત્તમ યદ્કિંચિત્ પ્રયત્ન કર્યા કરે છે તેના રચેલા અપ્રસિદ્ધ કાવ્યો પ્રસિદ્ધિમાં આવે છે, જે વિદ્વજ્જનો હર્ષથી ભાષાની અભિવૃદ્ધિ માટે સ્વીકારશે. પ્રથમના આ લઘુ કાવ્યમાં પ્રમાદથી આવેલ દોષને વિદ્વજ્જન ક્ષંતવ્ય ગણશે એવી આશા છે. મોરબીમાં ઘણો વખત થયાં આવેલા બ્રહ્મચારીનું આ સત્ય ચરિત્ર છે તેમના ગુણોથી મોહીત થઇ કેટલાક સજ્જનોની પ્રેરણાથી આ કૃતિ ઉદ્ભવી છે.

લી૦ વિનીત.

ભાઇશંકર કુબેરજી શુકલ.

ॐ तत्सत्

श्रीमते हैमवत्सङ्गजाय नमः

श्री कुबेरनाथ स्तुत्यष्टकम् ॥

कैलास शैलालय सिद्ध कन्या सुकंठ संगीत चरित्र गीतः ॥
श्री पार्वती वल्लभ ईष्टदःश्री कुबेरनाथः शरणं सदामे ॥१॥
कारुण्य वारांनिधि एष भक्त कल्पद्रुमश्चन्द्र लसन्किरीटः ॥
त्रिलोचनः पञ्चशरान्तकः श्री कुबेरनाथः शरणंसदामे ॥२॥
सगर्व गंगा कृत तीव्रवेग प्रपात विक्षोभ विहीन चूडः ॥
पतिः पशूनां परमः शिवः श्री कुबेरनाथः शरणं सदामे ॥३॥
भवान्तकः श्रीकमलाकृदीश नारायणाराधित पादपद्मः ॥
मृत्युञ्जयः काल बलान्तकः श्री कुबेरनाथः शरणंसदामे ॥४॥
श्वेताचल श्वेत वृषाधिरूढः सुनंदि भृंगी प्रमथैकसेव्यः ॥
पिनाकपाणि र्वृषभध्वजः श्री कुबेरनाथः शरणं सदामे ॥५॥
जगत्त्रयजीव निकाय रक्षा विधानकृत् पीतविष प्रभावः ॥
कपाल भृत् शूलधरः शिवः श्री कुबेरनाथः शरणं सदामे ॥६॥
नमन्नि लीपेश्वर मौलि रत्नप्रभा भरा रंजित पाद पीठः ॥
श्री वामदेव स्त्रि पुरान्तकः श्री कुबेरनाथः शरणं सदामे ॥७॥
शिवेति संसार समुद्र पारप्रदं हियन्नाम रसज्ञ गीतम् ॥

शार्दूलविक्रीडितम् ॥

शैवाः सन्ति धरातलेऽत्रबहवः सद्धर्म तालङ्कृते ॥
तेषामेव विभूषणा स्तुकतिचित् शान्ताशयायेऽनिशम् ॥
शान्तौदार्य्य विवेक धैर्य निलयं श्री कालीदासाभिधम् ॥
द्रष्ट्वाशुक्लवरं मुनीन्द्र विभवंतत्सद्गुणान् वर्णये ॥३॥

સનાતન ધર્મવડે શોભિતા પૃથ્વિના તલમા આજે અનેક શિવભક્તો વિરાજે છે પરન્તુ તેઓમાં વિભૂષણરૂપ જે હમેશ શાન્ત હૃદયવાળા હોય તે તો કોઈકજ દીસે છે. શાન્તતા, ઔદાર્ય્યપણુ, વિવેક, ધિરજ આદિ અનેક ગુણના ભંડારરૂપી શુકલમાં શ્રેષ્ટ શ્રીકાલીદાસ નામના મહર્ષિ જેવા વિભવવાળા શિવ ભક્તને જોઇને તેઓના સદ્ગુણોને તથા પવિત્ર ચરિત્રને હુ યથામતિ વર્ણન કરૂંછું. ॥૩॥

वर्षे रामभुजांके भूमिसहिते य स्याभ वत्सज्जनिः ॥
सन्मास प्रवरेमधौच विमले पक्षे द्वितीये तिथौ ॥
वारे चन्द्र सूतस्य सिद्ध नगरे तीर्थास्पदे भूतिदे ॥
सौजन्यादि गुणाम्बुधेः सुकृतिनः श्रीशम्भुलालात्पितुः ॥४॥

જે મહાત્માનો જન્મ મોટા તિર્થરૂપ રહેલા તથા કલ્યાણ આપનારા સિદ્ધપુર નામના શહેરમા સંવત ૧૯૨૩ મા ચૈત્ર માસમાં શુકલ પક્ષમાં બીજ ને બુધવારે સૌજન્ય આદિ ગુણોને ભંડારરૂપ તથા મહાભાગ્યશાળી એવા શુકલ શ્રી શીવલાલજી નામના પૂજ્યપિતાશ્રી થકી થયો હતો. ॥૪॥

वैतालीयम् वृत्तम् ॥

निगमागम सार सारभूतम् हृदयी कृत्य शिवार्चनं विधिज्ञः ॥
विचचार विरक्त मानसो जगदानंदकरो वसुन्धराम् ॥ ५ ॥
प्रणयामृत सागरेन्दुना गत संसार समुद्र भीतिना ॥
अमुनापरि सेविता शुभा जनता ताप हराहि नर्मदा ॥६॥
वसुधावर तीर्थगामिना परिपूतालक बंध शोभिना ॥
शिव तत्पर चित्तवृत्तिना अमुनानेक जना पवित्रिताः ॥७॥
सुरराज मुनिर्यथाऽनिशं भजनानंद निमग्न मानसः ॥
अयमप्यधुनाऽराजकावधिकं संरचयन् शिवार्चनम् ॥८॥

અર્થ·—વેદ તથા શાસ્ત્રોના સારના પણ સારરૂપ રહેલા શ્રીમહાદેવના પૂજનને હૃદયમા રાખીને વિરકત મનવાળા તથા જગતને આનંદ પમાડનારા આ મહાત્મા પૃથ્વિ ઉપર પર્યટન કરતા હતા ॥૫॥

વિવેકરૂપી અમૃતના સમુદ્રના ચન્દ્રરૂપે રહેલા તથા સંસારના ભય વગરના એવા આ મહાત્માવડે મનુષ્યોના ત્રિવિધ તાપ હરનારા શ્રીનર્મદાજી ઘણા વખત સેવાયા હતા ॥૬॥

પૃથ્વિના ઉત્તમ તિર્થમા જનારા તથા તિર્થજલવડે પવિત્ર કેશના બંધનવાળા તથા શિવમાં તત્પર ચિત્તવાળા આ મહાત્માવડે અનેક મનુષ્યો પવિત્રતાને પામે છે. ॥૭॥

દેવતાના મુનિ નારદજી જેમ હમેશ ભજનના આનંદમાં ડુબેલ મનવાળા રહે છે તેમજ આ મહાત્મા પણ પૃથ્વિ ઉપર

હમણા ભજન સાથે મહાદેવનું પૂજન કરતા અધિક શોભે છે. ॥૮॥

वसुधा वसुधारिणीं शुभाम् नगरीं मंडित सज्ज सज्जनाम् ॥
रचयन् शिखिकेतु संज्ञिकाम् परिपूतामभितः समागतः ॥९॥

रथोद्धतावृत्तम् ॥

आगतेन मुनिवेष धारिणा कालीदास इति सत्प्रथावता ॥
शुक्लवर्य्यमणि नाखिलंपुरम् साम्प्रतं कृत महोशिवान्वितम् ॥१०॥

અર્થ—પૃથ્વિની સમૃદ્ધિને ધારણ કરનારી તથા અલંકાર વાળા અને સાવધ સજ્જનના વૃંદવાળી આ મયૂરધ્વજ રાજાની નગરી મોરબીને પવિત્ર કરવાના હેતુવડે આ મહાત્મા કાલીદાસજી કૃપા કરીને પધાર્યા. ॥૯॥

આ મહાત્મા મુની વેષને ધારણ કરનારા તથા ઉત્તમ શુકલોમાં મણીરૂપ અને કાલીદાસ એવા સારા નામવાળા પધાર્યા જેમના આવવાવડે આખુ શહેર હમણા પવિત્ર કરાયું છે. ॥૧૦॥

शार्दूलविक्रीडितमवृत्तम्

ग्रामाधीश कुबेरनाथ निलयं सत्संपदामास्पदम् ॥
द्रष्टाचित्र विचित्रितं च सुमहत् घंट स्वनाशब्दितम् ॥
भक्त्यौघप्राहितैः समस्त जनता संघैर्नमत्कंधरैः ॥
संसेव्यं सततं निवासमकरोत्तत्रैव सोयंव्रतिः ॥११॥

वैतालीयम् ॥

अनघं व्रतमाश्रित स्तदामित भुक्भूमिशयः शिवैकधीः ॥
नियमान्सयमान् च चारहाविनतः सद्व्रतिवर्य्य भूषणः ॥१२॥

द्रढमासनमास्थितः शुभम् शिवपञ्चाक्षर मंत्र मानसः ॥
विजजापह रौद्रीयं ऋचम् विमलां रुद्रजलाभिषेचने ॥१३॥

અર્થ—આ મોરબી શહેરમાં સારી સમૃદ્ધિના સ્થાનવાળુ તથા ભક્તીવડે પ્રેરાયેલા અનેક મનુષ્યોવડે સેવાયેલુ તથા સુંદર ચિત્રોવડે શોભિતુ અને મોટા ઘંટના નાદવડે શબ્દાયમાન એવું ગ્રામાધીશ શ્રીકુબેરનાથ મહાદેવનું મંદિર જોઇને ત્યાંજ રહેવાને આ મહાત્માશ્રીએ વિચાર કર્યો અને નિવાસ કર્યો.

પવિત્ર વૃતને ધારણ કરનારા અને અલ્પ આહારવાળા તથા પૃથ્વિ ઉપર શયન કરનારા શિવમાં એકજ નિષ્ટાવાળા આ ઉત્તમ યતિના ભૂષણરૂપ મહાત્મા તે મંદિરમાં યમ તથા નિયમો પાળતા હતા. ॥૧૨॥

પવિત્ર તથા દ્દઢ આસન ઉપર બેસેલા તથા શિવ પંચાક્ષર મહામંત્રમાં ચિત્તવૃત્તિ વાળા આ મુનિ મહાદેવના પૂજનમા તથા અભિષેકમાં પવિત્ર રુદ્રાધ્યાયનો પાઠ નિરંતર કરે છે ॥૧૩॥

वसन्ततिलका ॥

सोयंचकार नियमेन विवृध्दतेजा
चिंतामणीन् पुरुष भूषण एव धीमान् ॥
लक्षं सपादमभवत् खलुसंख्ययाये
पूजाविधान कुशलो विधिना महर्षिः ॥ १४ ॥

तत्कर्म एव विनिवृत्य महानुभाव
स्तच्छान्ति मेव विधिना रचितुं द्विजाग्र्यान् ॥
आहूय यज्ञसम शोभमरं विधाय
तुष्टान् चकार सकलान्शुभ दक्षिणाभिः ॥१५॥

અર્થ—નિયમવડે વધતા તેજવાળા આ મહાત્માએ જે સંખ્યાવડે સવાલક્ષ થયા એવા પાર્થિવેશ્વર ચિંતામણીને પૂજાના વિધાનમાં કુશળ પુરૂષોના ભૂષણરૂપ કરતા હતા. ॥૧૪॥

મહાન અનુભાવવાળા મુનિ તે કર્મને વિધિ પ્રમાણે કરીને પાર્થિવેશ્વર શાંતિ કરવા વાસ્તે ઉત્તમ વિદ્વાન બ્રાહ્મણોને બોલાવી યજ્ઞ જેવી શોભાવાળી વિધિવડે કરીને સારી દક્ષિણા વડે તેઓને પ્રસન્ન કર્યા. ॥૧૫॥

वसन्ततिलका ॥

वृत्तिंविलोक्यविमलांतवकालीदासपौराःप्रहर्षभर भूषितहृत्प्रदेशाः
तुभ्यंवितीर्यबहुशःखलुधन्यवादान्योगीशएवइतिवाक्यमसौविवव्रुः
एकाद्धिकंव्रतमसौविनिवृत्यकामम्श्रीपार्वतीरमणभक्तवरोऽम्बिकायाः
पादाम्बु[illegible]तशरण्यमशेषकामम्ससेवितुंकृतमनोरथएवआसीत् १७
श्रीमत्कुबेरनाथेन स्वप्नादर्शित मूर्तिना ॥
दत्ताज्ञः प्रययौ शिघ्रमांबिका मंदिरं शुभम् ॥१८॥
यन्मंदिरं पत्तन मध्यभागे धनीशहर्म्यावलि सेव्य मानम् ॥
औदिच्य विप्रेन्द्र समाजबद्धम् हालंविरेजे जगदाम्बिकायाः ॥१९॥

तत्रैव जगदंबायाः प्रत्यहं पूजनेरतः
कालीदास इति स्वीयां सार्थकां विदधेऽभिधाम् ॥ २० ॥

અર્થઃ—તમારી નિર્મલ વૃત્તિને જોઇને ઘણા હર્ષવડે શોભિત હૃદયવાળા શહેરના મનુષ્યો તમોને અનેક ધન્યવાદો આપીને આ ખરેખર યોગીશ છે એમ બોલ્યા. ॥૧૬॥

એક વર્ષ પર્યન્તનું વૃત્ત વિધિ પ્રમાણે સંપૂર્ણ કરીને આ મહાદેવના ઉત્તમ ભક્ત કાલીદાસ મહાત્માએ અશેષ કામના આપનારા તથા ભકતોને શરણ જવા લાયક એવા શ્રી અંબિકાના ચરણકમલ સેવન કરવાને મનોરથવાળા થયા. ॥૧૭॥

સ્વપ્નમાં દર્શન આપેલ મૂર્તિવાળા શ્રીકુબેરનાથ મહાદેવે આજ્ઞા આપેલ આ મહાત્મા શ્રી અંબિકાના મંદિર પ્રતિ તરત ગયા. ॥૧૮॥

જે બહુચરા માતાનું મંદિર શહેરના મધ્ય ભાગમા સદ્‌ગૃહસ્થોની હવેલીઓવડે સેવાયેલું તથા ઔદીચ્ય જ્ઞાતિના બ્રાહ્મણોએ બંધાવેલું અત્યંત શોભીતુ છે. ॥૧૯॥

તે બહુચરા માતાના મદિરમા હમેશ શ્રીજગદંબાના પૂજનમાં પ્રીતિવાળા આ મહાત્માએ પોતાનું કાલીદાસ એવું નામ સત્યાર્થવાળુ કરી બતાવ્યું. ॥૨૦॥

बहूचरा मंदिर मेव पूर्वम् सुजीर्णशोभं त्रिधिनाकृतं यत् ॥
तदेवसत्पूजक पूज्यभावात् जातंमहाम्बा विभवानुरूपम् ॥२१॥

दुर्गाष्टमी होमविधि विधिज्ञश्चकार सर्वविभवानुरूपम् ॥
न केवलंयः प्रयतः प्रसन्नो रुद्राभिषेकान्नपि रुद्ररूपः ॥२१॥
शिव भक्तेनये नैव महारुद्रोपिकारितः ॥
कुशलैः शुक्लवर्य्यै श्चाभिषेकात्मक एवह ॥ २३ ॥
सत्कर्म जालंवितनोति नित्यं यथाक्रमं सत् स्पृहणीय शीलः ॥
कलौहिपाखंडरतान्मनुष्यान् दत्वाप्रबोधं प्रकरोति शैवान् ॥२४॥
आबालवृद्धजनमोदकर स्त्वदीयः शब्दः प्रथामधिगतोहरनर्मदेति ॥
सोऽयंचिरंतननिवासकरः पुरेऽस्मिन्पापप्रणाश कुशलोभवितामहर्षे

शिखरिणी.

अयं नित्यं ब्राह्मे शयन तलतोऽत्थाय समये ॥
स्मरन्निष्टं देवं पुलिनमनघं प्राप्य सरितः ॥
विधिसान्ध्यंकृत्वा धृतविमल पाथस्तु शनकैः ॥
जपन् शैवं स्तोत्रं मुदित मनसा गच्छति अहो ॥२६॥

અર્થ—આગળ આ બહુચરા માતાનું મંદિર દેવઇચ્છાવડે ઘણી જીર્ણ શોભાવાળુ થયું હતું તેજ આ મંદિર સારા પુ-જારીના પૂજ્યભાવવડે અંબાજી માતાના વિભવ જેવા વિભવ વાળુ થયું છે ॥૨૧॥

વિધિ જાણનારા આ મહાત્મા વૈભવાનુસાર દુર્ગાષ્ટમીના હવનની વિધિ સારી રીતે કરે છે. તથા રૂદ્રરુપ મહાત્માએ રુદ્રાભિષેક પણ કર્યા કરે છે. ॥૨૨॥

શિવભક્ત મહાત્માએ અભિષેકાત્મક મહારુદ્ર સારા શુ-
કલો પાસે કરાવ્યો છે. ॥૨૩॥

આ પ્રમાણે સત્કર્મોના સમૂહને યથાક્રમે કર્યા કરતા એવા સત્પુરૂષોને માનવા લાયક એવા આ મહાત્મા સારો બોધ આપીને પાખંડમાં પ્રીતિવાળા મનુષ્યોને શિવભક્ત બનાવે છે.૨૪

અર્થ—બાલકથી માંડી વૃદ્ધ સુધી મનુષ્યોને આનંદ આપનારો તમારો "હરનર્મદે" એવો શબ્દ જે આ શહેરમાં પ્રસિદ્ધિને પામ્યો છે તે પાપને ટાળનારો શબ્દ હે મહર્ષિ આ શહેરમાં ઘણા વખત રહો એવી અમારી પરમેશ્વર પ્રતિ માગણી છે. ॥૨૫॥

આ મહાત્મા બ્રાહ્મ મૂહૂર્તમાં શયનતલ થકી ઉઠીને તરત ઇષ્ટદેવને સભાંળીને પવિત્ર મચ્છુ નદીના કાઠા ઉપર જઇને ત્યાં બધી શૌચાચાર વિધિ તથા સ્નાનાદિ વિધિ કરીને પવિત્ર જલ સાથે લઇને રસ્તામાં હળવે હળવે શિવ સ્તોત્રનો પાઠ કરતા સાક્ષાત મુનિના જેવા પ્રસન્ન મનવાળા આશ્રમ પ્રતિ દરરોજ પધારે છે. ॥૨૬॥

गायत्रीं हृदये निधाय परमां रुद्राक्ष मालांदधन् ॥
नित्यंयः प्रयतो जपं वितनुते धीमान् सहस्रं चतुः ॥
गायत्री जप जात दीव्य महसा देदीप्यमाना ननः ॥
यत् सद्बोध वचोभिरेवसकलाः पौराः सुमार्गेरताः ॥२७॥
औदीच्य ज्ञाति विप्रेन्द्रै र्मिलित्वा तत्र मंदिरे ॥
समाजः स्थापितो दीनबालाध्ययन हेतवे ॥२८॥

सोऽयं बहूचरा मातुः प्रसादात् पूजकस्य च ॥
व्याघ्रजिद् भूप सद्राज्ये वृद्धिं समधि गच्छतु ॥२९॥
जयतु जयतु श्रीमद् व्याघ्रजिद् भूमिपालो ॥
नृपति गण निषेव्य ज्यॉर्जे दत्तातिमानः ॥
द्विज सुरभि गणानां पालकः स्वप्रजानाम् ॥
वितत विशदतेजा मोरवी भूमहेन्द्रः ॥ ३० ॥

અર્થ:—રુદ્રાક્ષ માલાને ધારણ કરતા એવા તથા પવિત્ર ગાયત્રીને હૃદયમાં ધ્યાન કરીને સાવધાન રીતે જે દરરોજ ચાર હજાર જપ કરે છે ને ગાયત્રી જપથી થયેલ દીવ્ય કાંતિવાળા મુખવડે શોભતા આ મહાત્માના 'સારા બોધના વચનોવડે શહેરના મનુષ્યો સારા માર્ગમાં પ્રીતિવાળા થયા છે.૨૭

તે આ મદિરમાં ઔદીચ્ય જ્ઞાતિના બ્રાહ્મણોએ મળીને પોતાની જ્ઞાતિના ગરીબ બાળકોને ભણાવવા વાસ્તે આધાર આપનાર એક સભા સ્થાપી છે. ॥૨૮॥

તે આ સભા બહૂચરા માતાના તથા તેમના પૂજારીના પ્રસાદથી શ્રી વ્યાઘ્રજિત્ રાજાના સારા રાજ્યમા વૃદ્ધિને પામો.૨૯

રાજાના ગણોવડે સેવાયેલા જ્યૉર્જ રાજાએ આપેલ અતી માન વાળાને ગૌબ્રાહ્મણ તથા પોતાની પ્રજાને પાલન કરનારા તથા નિર્મલ વિસ્તાર પામેલ કીર્તિવાળા શ્રી મોરબી શહેરના ઇન્દ્રરૂપ શ્રી વ્યાઘ્રજિત્ (વાઘજી) રાજા જય પામો જય પામો. ॥૩૦॥

कथयितुं भवदीय गुणार्णवं वचनकंममनाल मिदंयते ॥
तदपियद्रचितं गुणवर्णनम् भवतु तद् भवतां प्रमुदेऽनिशम् ॥३१॥

અર્થઃ—હે મહાત્મા આપના ગુણરૂપી સમુદ્રના વર્ણનમાં મારૂં આ અલ્પ વચન સમર્થ નથી તો પણ જે આ તમારૂં ગુણ વર્ણન કરવું છે તે આપના હૃદયને નિત્ય આનંદ આપનાર થાઓ. ॥૩૧॥

शिखरिणीवृतम् ॥

चिरं जीयाद् गुप्त प्रवर पुरुषाभूषणमणिः ।
सुधी डायालालो धनदपति भक्तः सुगुणधीः ॥
यदीया सत्कीर्तिधवलयति भूमंडल मिदम् ।
हसत्युच्चैः कल्पद्रुममद महोयत्कर युगम् ॥ ३२ ॥

અર્થ—જેની સારી; કીર્તિ આ પૃથ્વીના મંડળને શ્વેત કરે છે, તથા જેના બન્ને હસ્તો કલ્પદ્રુમના મદને અત્યંત હસે છે, એવા ઉત્તમ વૈશ્ય જાતિના પુરૂષોના આભૂષણના મણીરૂપ, સારી બુદ્ધિવાળા, શ્રીકુબેરનાથ મહાદેવના ઉત્તમ ભક્ત તથા સારા ગુણના ભંડારરૂપ શ્રી ડાયાલાલભાઈ ઘણા વર્ષ જયને પામો. ॥૩૨॥

मोरबी पुर रत्नेना, नेनदत्ताश्रयो मुनिः ॥
अयंश्री कालीदासाख्यस्तच्छ्रिये स्तौति शंकरम् ॥३३॥

આ મોરબી શહેરના ઉત્તમ રત્નરૂપ, ડાયાલાલભાઈએ

આશ્રય આપેલા, આ કાલીદાસ નામના મુનિ, તેઓના કા
વાસ્તે નિરંતર શંકરની સ્તુતિ કરેછે. ॥૩૩॥

श्रीमत्कुबेर तनयस्य रतीशशत्रो
र्भृत्यस्य शुक्ल पुरुषोत्तम संज्ञिकस्य ॥
एषाकृतिस्तु विमला मम कालीदास—
सद्भक्तचित्तकमलप्रमुदेऽनिशं स्तात् ॥३

स्वॅर रामगजेन्दु सम्मिनेऽब्दवरे मासि शुचौदलेऽन्तिमे ॥
दिवसेऽवनि सूनु संज्ञके क्रतमे तत्खलु चाष्टमे तिथौ ॥३

महा महोपाध्यायाना मतुलां पदवीं स्पृशः ॥
श्रीमच्छंकरलालस्य शिष्येणैषाकृता कृतिः ॥३६॥

इत्यलं—इति शिव भक्त चरित्रोद्गारः ॥ समाप्तः ॥

અર્થઃ—શ્રીમાન મહાદેવના સદ્‌ભક્ત શુકલ કુબેરજીના પુત્ર શુકલ પુરૂષોત્તમની આ નિર્મલ રચના શીવભક્ત મહાત્મા કાલીદાસજીના હૃદયને આનંદ આપનાર નિત્ય થજો. ॥૩૪॥

શા. ૧૮૩૭ ના અષાડ વદ ૮ ને મંગળવારે આ રચના કરેલ છે. ॥૩૫॥

મહામહોપાધ્યાયની મોટી પદવીને પ્રાપ્ત થનારા શ્રી શંકરલાલ સદ્‌ગુરૂના શિષ્ય શુકલ પુરૂષોત્તમની આ રચના છે.૩૬

इति समाप्तम्. श्रीरस्तु ॥

लेखक शुक्ल पुरुषोत्तम वि. कुबेरजी.